

[Forsvarsministeren.]

strere den forsvarspolitik, som folketingets flertal har udformet i lovgivningen. Jeg skal tage saglige hensyn, men selvfølgelig også hensyn til de lokale menneskelige, landbrugsmæssige og miljømæssige problemer, der foreligger.

Birgit Fjelde (CD):

Alt for længe har folketinget været i defensiven, når spørgsmålet om militærets fordringer har været på tale. Man har af hensyn til landets sikkerhed accepteret næsten hvad som helst. Man har tolereret, at de militære planlæggere har ført sig frem på tværs af landets lovgivning med byggeri her og dér. Nu har man bygget Antvorskov kaserne på baggrund af en bevilling i 1970, hvor man skønnede, at der var et arealbehov på 400-500 ha, og så kommer de militære planlæggere for kort tid siden og meddeler, at de nu har brug for et areal, der er dobbelt så stort, nemlig ca. 800 ha.

Det er beskæmmende, at det ikke er dette ting, der først reagerer, og det er lykkeligt, at de sjællandske landbrugere, beboerne i Rosted og Bøstrup, er parat til at forsvare deres jord og deres egn mod landets eget forsvar.

Danmark er medlem af NATO, og jeg accepterer vore forpligtelser over for NATO, men vort forsvar må i konsekvens af dette medlemskab være meget mobilt, hvis det skal have nogen mening, og er vort forsvar ikke i stand til at forcere Store Bælt for at benytte de jyske øvelsesarealer, er der grund til, at tinget tager hele vort forsvarsplanlægning op til debat.

Min sympati er hos landmændene i Rosted og Bøstrup, og jeg betragter deres forsvarsvilje mod de militære overgreb som noget lykkeligt, som bør få folketingets fulde tilslutning.

Jeg vil på det kraftigste opfordre forsvarsministeren til endnu en gang at overveje dette projekt.

Formanden:

Jeg må desværre beklage, at der intet spørgsmål var her. Andre medlemmer kan ikke blande sig i spørgsmålene her, medmindre de selv stiller spørgsmål.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Efter det svar, som forsvarsministeren gav, vil jeg godt anmode ham om at besvare endnu et spørgsmål. Jeg synes, det fremgik af ministerens besvarelse, at folketinget har forpligtet sig til at købe det store areal, der her er tale om. Jeg vil derfor bede ministeren bekræfte ganske klart, at hverken folketingets finansudvalg eller folketingets forsvarsudvalg på noget tidspunkt har givet tilslutning til dette køb.

Ib Nørlund (DKP):

Hvad jeg sagde til ministeren, var, at han her har optrådt som forsvarer for militæret og ikke som forsvarer for befolkningen, men jeg synes faktisk, at en forsvarsminister burde gøre det sidste.

Ministeren har her erkendt, at han ikke ved, hvorfor denne sag ikke har været bragt til beboernes og til offentlighedens kundskab. Det vil sige, der er en indrømmelse af en blamage her, og derfor må jeg endnu en gang henstille, at man drager den konsekvens deraf at tilbagekalde de ekspropriationer, som man her for nylig har offentliggjort sin vilje til at gennemføre.

Forsvarsministeren (Erling Brøndum):

Må jeg sige til det sidste, at hvis ethvert punkt i min samlede uvidenhed skulle dække over en skandale, så var der mange flere skandaler i denne verden, end der heldigvis er.

Så vil jeg gerne sige til den opfordring, jeg fik — det var ikke et spørgsmål — om endnu en gang at overveje sagen, at der må jeg henvise til mit svar, som simpelt hen gik ud på, at den ville jeg overveje. Der er ikke taget nogen stilling i forsvarsministeriet overhovedet til denne sag, og jeg har udtrykkelig hele vejen igennem debatten sagt, at før jeg har hørt samtlige argumenter i sagen, tager jeg ingen stilling. Så her kan jeg altså være imødekommende.

Jeg kan bekræfte, at hverken finansudvalg eller forsvarsudvalg har givet tilslutning til udvidelse af arealerne. Det, jeg sagde, var heller ikke, at der var givet en tilslutning, men at der var givet oplysning om, at der var de og de arealbehov. Det er altså helt korrekt at sige, at intet af disse organer på nogen måde har sagt ja til disse ønsker,